

XIII. SMUTEK BLÁZNIVÝCH PANEN.

[C.I.] **6/4**
O ža - lost - né dří - má - ní! Při - ved - lo nás k zmr - há - ní

[B.c.]

6

tak dra - hé - ho ča - su, tak mi - lé - ho kva - su.

4 3 4 3

O - tev - ře - te dvě - ře; ne - bez - peč - no v té hře.

4 #3 # b 4 3 II

O žalostné dřímání!
Přivedlo nás k zmrhání
tak drahého času,
tak milého kvasu.
Otevřete dvěře;
nebezpečno v té hře.

Tlučeme, neoslyšte,
volající vyslyšte.
Ej, k nohám padáme,
srdce naše dáme.
Jsme z vašeho řádu,
nenechte nás zadu.

Dopomáhej k milosti,
nás přeneš'ťastné hosti.
O předlouhá věčnost,
věkův neskončenost.
My k tobě křičíme,
po tobě toužíme.

Propujč nám čtvrt hodinky,
té nezavržuj zmínky.
Pokání činiti,
život náš změnit
srdečně žádáme,
celá se vzdáváme.

Již darmo odpovídáš,
již z svadby vypovídáš,
již jsi se zavřela,
již pekla zahřila,
spravedlivost tuhá.
Svědčí nebes duha.

Pryč stříbro, pryč zlato,
podvodné světa bláto.
Pryč roucho to skvostné,
ach, kyžs bylo sprostné!
Jak draze platíme,
se nevyplatíme.

Vlasy zlatem ztočené,
s hady nyní skrucené,
jak jste nás zapletly,
v oheň pekla vpletly.
Ach, nyní hoříme!
Nikdy neshoříme.

Očičky křišťálový,
což vás d'áblové loví,
často jste skákaly,
nikdy neplakaly.
Již z vás slzy tekou,
bolestí se vstekou.

Všetečné duši běda,
již s vámi jest přeběda,
jiná zde muzika,
čertům duše zvyká,
tať teď zlořečená,
tať jest věčná cena.

Ta na světě zviřátka
a v povětří ptáčátka
a v moři rybičky
nejsou tak bídničky
jak my odsouzené,
panenky zděšené.

Již se slunce zatmělo,
někdy k nám srdce mělo;
nyní nám zapadá,
od nás již odpadá.
Noc nás obklíčuje
a v kozla sklíčuje.

Vždy se v síře topíme,
v smůle, ohni potíme.
Již s námi jest veta.
Opusťte vy světa,
jenž ještě milosti
můžete nabýt dosti.